

Nyfikenhetsskafferiet: Vad Anden säger till församlingarna

Bidrag från Bengt Pleijel
Senast uppdaterad 2010-02-15

Hungriga fötter vandrar in i skafferiet

Om du vill lyssna till denna pärla klicka här!

Vad Anden säger till församlingarna! Johannes Uppenbarelse kapitel 2 och 3 skriver Jesus sju brev till de sju församlingar Efesos, Smyrna, Pergamon, Thyatira, Sardes, Filadelfia och Laodikeia. Alla breven slutar med de orden: Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna. (Översättningen i denna artikel följer X2000)

I min bok "Att överleva i Laodicea" (slut på förlaget) gör jag en inlevelse i hur reaktionen på dessa brev kunde bli. Jag ser hur man samlas till ett stort möte där representanter från de sju församlingarna berättar om vad som hänt. Läs gärna nedanstående tillsammans med texten ur Bibeln. Efesos, Joh Upp 2:1-7

En man från Efesos kommer fram och berättar för de andra vad som hänt där: "Anden gick till rätta med oss i Efesos. Det stora problemet var att kärleken inte fungerade. Det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek, hade Herren sagt.

Vi tyckte att detta var ett märkligt ord till just vår församling. Vi fick ju mycket beröm också. Herren såg våra aktiviteter, vår renlärighetsiver, vår ståndaktighet. Vi tyckte att det mesta var bra.

Men när Anden började tala till oss, såg vi att det viktigaste av allt saknades: Kärleken till Herren! Den första kärleken, som var så underbar, var borta. Vi klarade oss utan Jesus. Vi var inte längre beroende av honom. Det ursprungliga hjärtförhållandet till honom hade upphört. Vi upptäckte att där kärleken till Jesus försvinner, där försvinner kärleken till nästan. Vi blev hårda och döma.

Anden började gå till rätta med den ene efter den andre bland oss. Profetiska budskap kom. Vi förstod att allt kan se så rätt ut, men det kan vara fel ändå. Vi föll på knä. Vi bekände vår hårdhet och vårt förakt för andra. Vi gick till varandra och bad om förlåtelse. Vi blev många tårar. Den kärlek som vi hade under vår första tid som kristna, kom in i våra liv. Men nu blev den mycket djupare. Och med kärleken kom glädjen. Ja, den helige Ande förnyade verkligen vår kärlek till Herren och till varandra" SMYRNA. Joh Upp 2:8-11

Representanten från Smyrna berättar om den tröst de fått av Anden: "Vi hade fått lida mycket i Smyrna och känt mycken bedrövelse. Smädelser och förtal fick oss att känna missmod och nedstämdhet. Vi fick också pröva på verklig fattigdom. Förföljelser som vi fått utstå, hade lett till ekonomisk kris. Vi såg framtiden i mörka färger. Vi anade att svåra förföljelser skulle komma. Vi undrade om Herren glömt bort oss. Vi kände oss verkligen misslyckade som kristna. Men när det var som svårast fick vi mitt under en gudstjänst en stark erfarenhet av Herrens närvaro. Det kom ett profetiskt budskap som verkligen uppmuntrade oss. Herren började tala till oss: Jag känner ditt lidande och din fattigdom - men du är rik. Ni kan förstå att vi blev uppmuntrade. Vi började tillsammans tala med varandra om allt det vi äger i Jesus. Vi fick på nytt lära känna vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, han som är barmhärtighetens Fader och all trösts Gud (2 Kor 1:3). Det märkliga var att Herren använde allt detta som vi fått gå igenom, för att trösta och uppmuntra och hjälpa andra som kom till oss." Pergamon, Joh Upp 2:12-17

Församlingsbon från Pergamon börjar berätta vad som hänt där: "Ni måste förstå att detta att vara kristen i Pergamon är verkligen tufft. Hos oss dyrkar man Vetenskapen med stort V. Mitt i stan har de byggt ett kultcenter för Asklepios, läkedomens gud.

Hans symbol är ormen, som slingrar sig uppför en stav. Folket i staden attraheras av den symbolen. Men vi kristna ryser. Vi tänker naturligtvis på "den gamle ormen", djävulen, han som sa: Skulle då Gud ha sagt? (1 Mos 3:1). I Pergamon ifrågasätter man allt och är tolerant mot allt. Där finns också Bileams lära och den går ut på att vi kristna mycket väl kan delta i hedniska offerfester. Det finns så mycket gott i dessa religioner, säger man. Det gäller för oss att vara öppna och toleranta och se till att vi själva blir accepterade.

Vi i Pergamon höll på att alldeles gå vilse. Vi kände oss osäkra och fick svårt att stå för vår kristna tro. Men den helige Ande började tala till vår församling: "Ni har förväxlat kärlek och tolerans. Förstår ni inte varför ni saknar en kärlekens inre drivkraft? Ni har blandat Andens olja med snusföruftets vatten".

För oss blev det nu en tid av smärta och uppgörelse. Vi fick tänka om. Vi ropade till Herren om förbarmande. Och Herren var verkligen god mot oss. Vi fick en ny klarsyn och en gåva att på ett friskt sätt vittna om Herren i denna hedniska miljö." Thyatira, Joh Upp 2:18-29

Den person som förde Thyatiras talan, berättar vad som hade hänt där: "Herren hade talat allvar med oss om hur vi hade släppt in rädslor i våra liv. "Du låter kvinnan Isebel hållas", sa Herren. Isebel var en mycket dominant kvinna. En verklig maktmänniska. Ingen vågade opponera mot henne. Vi var alla rädda för henne. Hon hade dragit med sig en stor del av församlingen in i sådant som ledde bort från Herren. Hon lärde oss att vi skulle leva ut våra lustar. "Förverkliga dig själv" sade hon. "Inget (o)mänskligt skall vara dig främmande. Övertinn Satan genom att själv stiga ned i hans djupheter".

Men Herren satte upp ett kärlekens stopptecken för oss. Han sa till oss: Se jag skall lägga henne på sjuksängen ... Och vi förstod att när rädslorna kommer in i en församling blir församlingen sjuk. Vi hade öppnat oss för andra makter och krafter. Vi såg här orsaken till att en förlamning hade spritt sig bland oss och att lovsången tystnat.

Men Anden talade till den ene efter den andre bland oss. Vi träffades flera kvällar till bot- och förbönsgudstjänster. Vi fick gå till korset och bekänna som synd att vi släppt in rädslor och feighet i våra liv. Vi fick lägga händerna på varandra och be. Vi fick en stark erfarenhet av att Jesu fullkomliga kärlek verkligen driver ut räddhågan ur en församling. Vi vågade gå emot Isebel och dem som höll ihop med henne. Efteråt kom människor fram och tackade oss för att vi vågat stå emot trycket från Isebel. Det hade räddat många från stor fruktan. Sardes, Joh Upp 3:1-6

"Vi tyckte själva att vi var rätt duktiga i Sardes", sa han som kom från denna stad. "Vi hade ett gott rykte. Det hände mycket i

vår församling. Man tog många pigga initiativ. Vi hade inte saknat idéer och uppslag. Tänk vilka pensionärsträffar! Och vilka ungdomskvällar! Mysigt med varm korv. Brasafnar. Stämning. Hålligång nästan jämt. Och vilken pastor! Församlingarna runtomkring var gröna av avundsjuka. Han kunde spela och sjunga och tala och fångsla och organisera och administrera och trolla och ... När biskopen kom på besök fick vi i Sardes beröm.

Men Herren började tala allvar också med oss. Några i en bönegrupp som lyssnat efter Herrens budskap blev alldeles skakade av vad Anden sa: "Det heter om dig att du lever, men du är död". Vi andra blev också alldeles skakade av detta budskap. Vi förstod att vi förväxlat liv med livaktighet.

Tillsammans började vi ropa till Herren: "Herre, gör oss klarsynta över vad vi egentligen håller på med!" Och Herren gjorde oss klarsynta. Det vi kallade liv var egentligen något som ledde in i andlig död. Vi slutade med allt vårt duktighetsflås och började vända oss till varandra för att styrka och uppmuntra varandra. Det blev en rik tid och även om det var svårt med denna uppgörelse, skulle vi aldrig velat vara utan den."Filadelfia, Joh Upp 3:7-13

"Vi i Filadelfia", sa ombudet från denna stad, "fick en särskild kallelse från Herren. Det var att evangelisera. Herren själv öppnade en dörr för oss. Vi kunde gå ut på hans uppdrag och fick bära ut evangeliet. Det underliga var att just vi fick detta uppdrag. Ty när vi jämförde oss med de andra församlingarna, kände vi oss rätt odugliga. Vi hade inte någon kraft att skryta över. Det enda vi kunde göra var att leva i Ordet, bevara det och fördjupa oss i det. Vår bön i Filadelfia var ofta denna: O du helige Ande, hjälp oss att bli känsliga för din ledning.

Vi hjälpte varandra att stå fasta i Herren. Vi ville inte förneka honom som varit så god mot oss. Vi kände ofta mycket påtagligt Herrens närvaro bland oss. Det var han som öppnade dörren för Ordet och ledde oss med sin Ande."Laodikeia, Joh Upp 3:14-22

Kyrkoherden i Laodikeia lyssnar ivrigt till alla dessa vittnesbörd. Nu stiger han själv fram och talar: "Vi i Laodikeia har också tyckt att vi var rätt bra. Vi hade lyckats få ordning på våra finanser. Vi restaurerade kyrkan och vi byggde församlingshem för flera miljoner. Vårt folk behövde inte slita ut sig. Vi betalade bra både åt anställda, körmedlemmar och frivilliga barnarbetare. Demokratiseringsprocessen hade också lyckats. Vi gjorde skäl för vårt namn Laodikeia och det betyder ju "folket härskar". En viss självbelåtenhet fanns nog hos oss. Många av oss sa ofta: Jag är rik och jag saknar ingenting.

För oss blev det en verklig chock när Herren började tala och säga: "Du är varken kall eller varm. Din ljumhet äcklar mig. Jag skall spy ut dig ur min mun. Du vet inte hur illa det står till". Jag börjar själv inse hur vilse jag lett min församling. Jag ser mitt eget ansvar i detta.

Men det fantastiska är att vår församling fick ännu en chans. Herren sa till oss: Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.

Vi öppnade och jag själv fick själavård och vi fick ge varandra själavård. När vi gjorde detta upptäckte vi hur mycken nöd som dölde sig bakom den fina fernissan. Herren hade sagt: Du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken. Folk i Laodikeia hade verkligen lagt locket på sin nöd och sitt skräp. Men Herrens Ande vände utvecklingen. Vi fick öppna dörren för Herren. Vi fick börja på nytt och bli beroende av Honom. Och när vi släppte in Herren i församlingen blir det fest. En helt ny och frisk kärlek har kommit in bland oss."Ger vandringarna ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka här.Eftertanke:

Försök bli stilla och lyssna: Du som har öron, hör vad Anden säger till din församling!